

Windmill Rallyt 2016

Text: Jan-Åke Carlberg

Bild: Jan-Åke Carlberg

En rapport från årets upplaga av Windmillrallyt helgen 22 till 24:e juli. I år förlagt till Gieten, en ort i nordligare delen av Holland. Arrangör och värd för rallyt Motorclub Gieten/VMC.

19/7 Dagen då Windmill rallyt startar börjar närmast. Dags för en sista koll att våra mc är lättstartade och en sista övningskörning för att försöka hålla en genomsnittshastighet av 36 km i timmen.

Rullar fram min Ariel 1928 som jag ska köra, den har hittills aldrig varit några problem med, kickar och kickar, inte ett liv, tar i så kicken krökt sig, så det blir att rulla in i verkstan riva ner starta svarven och göra nya delar.

20/7 Startar upp med att montera ny tillverkade delar och plötsligt slår det ner som en blix, eller rättare sagt, en blixtrande idé från ingenjören Sven B. Vi måste nog kolla upp hur mycket olja det finns i vevhuset, eftersom olja dras ner till pumpen genom undertryck. Öppnar avtappningen i vevhuset och en mängd olja rinner ut. Efter att ha stått en stund provar jag att starta. Får två lätta bakslag, sänker tändningen och den går igång. Äntligen kan man känna sig någorlunda tillfreds, eftersom mina andra 3 maskiner som ska vara med i Windmill verkar fungera utan hinder.

Ovan t.v. Sven Bunketorp kör Royal Enfield 1928 och ovan t.h. Ingemar Malmqvist Husqvarna sv 35 1930.

Ovan t.v. Roger Brorsson sadlar en tv 30 också den av märket Husqvarna och ovan t.h. Jerry Gartman, junioren i laget kör sin egen Ariel 1938.

Och som sagt jag själv kör Ariel 1928

21/7 Kommer iväg kl 0600 på morgonen och efter en problemfri och solig dag börjar vi närma oss slutmålet, då öppnar sig himlens alla portar och ett regn av aldrig skådat slag vräker ner, med påföljd att de viadukter som vi måste ta oss igenom är översvämmade. Till slut hittar vi en undergång med ett vattendjup på 3 dm som vi tar oss igenom och nu är vi framme.

22/7 Besiktning av våra mc påbörjas och det går utan problem.

Övriga svenska deltagare börjar dyka upp däribland Björn Weissmann som sammankallar "de Svenske" och börjar gå igenom anmälningarna som gjorts.

Jan-Åke, Sven, Jerry samt Ambjörn från Mcv Sverige åker för Mcv Kungsbackas Klubblag.

Ingemar och Roger ska vara med i Husqvarnas Klubblag tillsammans med David Jansson och Christer Fagerberg. Björn Weissmann har även anmält 2 nationslag, vilket jag återkommer till.

På eftermiddagen blir det flagghissning för samtliga nationer och nationalsånger spelas, det måste nog påpekas att det Svenska laget sjöng, kanske inte vackrast, men HÖGST.

23/7 Vi har fått våra starttider som är inskrivna på tidkortet. Min tid är 10.04 eftersom jag har nr 7, vi startar 2 och 2. I god tid till starten, som går i grannstaden några km från Windmill campen där all organisation och uppställning finns, gör vi oss klara för start.

En mc startar inte, givetvis är det min, och jag ska ju starta bland de första. Efter 2 tändstiftsbyten och ett frenetiskt kickande, går den igång.

Kör så fort det går fram till startfållan där samtliga är uppställda. Jag är helt säker på att jag är 10 min för sen, 3 min till start ropas ut och jag drar en lättnande suck.

Nu, när jag äntligen fått den att gå, vågar jag stänga av den? Det förväntas jag tydligen att göra av alla blickar jag får från tävlingsledningen.

Presentation görs, Ariel-en uppför sig och jag är äntligen på väg.

Beträffande skyltningen så finns endast markeringar med röd fyrkant sväng vänster, en rund till höger, en rektangel för rakt fram. Missar man en kan det ta en bra stund att innan man insett att man kört fel.

På 4-sträckan stannar motorn, kickar åter igen som en "galning" inget händer, av med utrustningen, på väg att ge upp, byter stift som en sista åtgärd, och den hoppar igång.

Kör med så hög hastighet jag törs åka med, för att kompensera tiden, men redan efter någon km dyker tidskontrollen upp.

När tidkortet är ifyllt, fortsätter färden. Nu går det lite bättre när jag lärt mig hitta markeringarna, och var de förväntas sitta.

Kommer in till näst sista kontrollen, där det är ett uppehåll på 90 min, vilket räknas med i den genomsnittliga tiden. Den måste jag själv addera till ankomsttiden för att kunna fortsätta på rätt minut och sekund samt komma i rätt tid till nästa kontroll.

Äter en delikat sopplunch vid en gammal väderkvarn, vilket förövrigt nästan alla kontroller är förlagda vid.

När magen fått sitt, så en titt i tanken, "hum" förstår att det aldrig kommer att räcka, och någon mack har vi inte åkt förbi. Frågar en funktionär, och får en utförlig förklaring på Nederländska, vilket de förutsätter att alla kan. Nåväl, jag måste chansa och sticka iväg för att stödtanka.

Då, möter jag Jerry, som kommer ledande sin Ariel med bister min, en ankar bult till bakbromsen har släppt och låst bakhjulet, varvid en dramatisk dikeskörning uppstod.

Hjälpen var nära och upp på vägen igen. Lagade hjälpligt felet, fortsätter men strax efter slutar kopplingen att fungera. Jerry själv verkar fungera som vanligt.

Jag rusar tillbaka och träffar Sven, Ingemar och Roger som får hjälpa Jerry att komma igång, medan jag åker till nästa by för tankning. Är tillbaka på startplatsen med 2 minuter tillgodo.

Allt verkar ha löst sig för alla tar sig i mål.

På kvällen bjuds det på buffé, och en enkel prisutdelning, där Christer Fagerberg från Husqvarna laget får andra pris i D-klassen, efter att ha belastats med endast 3 prickar.

24/7 Dagen börjar med kallstart, efter att våra mc varit inlåsta under natten, 1 minut gäller annars prickbelastning. Rogers mc som varit mest lättstartad vägrar, men igång kommer vi. Det går riktigt bra för oss, tills vi lämnat tidkortet, då stannar Ariel-en på nytt, kommer igång, men då går kopplingsvajern av, men då är jag på rulle och kan fortsätta.

Målet hägrar, men ca 200 m innan får jag bensinstopp, måste vara en jädrans törstig Ariel, men eftersom jag blivit ikapp åkt av Roger kan jag sträcka ut vänsterarmen och "hänka" (bogseras) in i mål.

Efter målgång samlas teamet för lastning, och den väntande prisutdelningen, vilken blir i det närmsta katastrofalt dålig! Efter att ha blivit uppskjuten ett flertal gånger och deltagare som fått pris och sedan fått lämna tillbaka dem, så har de fortfarande inte fått ordning på vem som vunnit.

Till slut kommer den igång, och de sista priserna som delas ut är till Nationslagen, det börjar med A-team:

1:a Tyskland, 2:a Nederländerna, 3:a Sverige.

Och B-team:

1:a Tyskland, 2:a Nederländerna, 3:a Sverige.

Vårt teams bronsmedalj, se bild här till höger.

Så här i efterhand, kan jag väl säga att det var underbart vackra vägar. Både utmed kanaler och genom samhällen, där det efter vägarna stod glada människor och vinkade. Man kan väl med detta säga, ge aldrig upp, hur besvärligt det än må vara.

Hälsningar Jan-Åke Carlberg

